

GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek

N^{ro}. 98.

19. Czerwca 1817.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Oto jest Reskrypt najwyższy, który podczas zagaenia Seymu d. 16go b. m. w językach Niemieckim i Łacińskim czytano, i drukiem ogłoszono:

My Franciszek Pierwszy z Bożej łaski Cesarz Austriacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardyi i Wenecyi, Galicyi i Lodomeryi; Arcy-Xiążę Austriacki; etc. etc.

Jaśnie Wielmożni, Przewielebni, Wielożni, Pobożni, Wielmożni, Urodzeni, Szlachetni, Uczciwi, Miłi Nam Wierni!

Od początku Panowania Naszego była łacność Nasza zawsze zwrócona na to, aby Nasze Królestwa Galicyi i Lodomeryi wszelkiemi owemi korzyściami obdarzyć, iakich się po złączeniu z Państwem Naszem spodziewać mogą; a według zasad, których się już Nayaśnajeysi Poprzednicy Nasi trzymali, nadałiśmy Mieszkańcom tychże Królestw też same prawa, co i Mieszkańcom innych Prowincyi Naszych. Nawet w ciągu koleci pustoszących wojen, które caley Europie obaleniem wszelkiego porządku towarzyskiego zagrażały, nigdyśry od tey maxymy nie odstępowali.

Spokojność obecnie w Europie szczęśliwie przywrócona, dozwala Nam w caley rozciągłości powodować się temi zasadami, oraz życzeniem serca Naszego. Uchwaliliśmy przeto nayłaskawiey, aby Królestwa Galicyi i Lodomeryi z innemi Naszemi Państwami Niemieckimi, także co do przywileiow i prerogatyw onymże służących zrównać, i w pomienionych Królestwach Konstytucyę Stanów w skutku tego, co przez wiekopomney pamięci Nayaśnajeyszego Cesarza Józefa IIgo w roku 1782 nadanem zostało, z odmianami, które się teraz potrzebnemi albo stosunkom czasu przyzwolitemi okaznią, zaprowadzić.

Tak w tem postanowieniu Naszem, iako też w samychże edmiinach i modyfikacyach dawney Konstytucyi, nie zapoznają wierne Stany Nasze pieczołowitości Naszey o dobro Kraiu, a w niektórych z onychże, znajduj nawet nowy dowód Naszey oycowskiey łaskawości i dobroci, tudzież zaufania, które tak w

światle, iako też w wierności i uległości ich dla Nas pokładamy.

Oznaymujemy przeto Naszym ukochanym Stanom Królestw Galicyi i Lodomeryi ninieyszym nayłaskawszym Reskrytem, co następuje:

§. 1.) Prawo znaydowanie się, zasiadania i głosowania na Zgromadzeniach Stanów Naszych Królestw Galicyi i Lodomeryi, udzielamy:

Po pierwsze: Owym osobom, które iakowy Arcy-Urząd Królestw tych piastują, i między któremi Katolickiemu Arcy-Biskupowi obrządku Łacińskiego, w nadaney mu przez Nas godności Prymasa Naszych Królestw Galicyi i Lodomeryi, pierwszą rangę przeznaczamy.

Po wtóre: Arcy-Biskupom obrządku Grecko-i Ormiańsko-Katolickiego, Biskupom, Opatom Zakonów, tudzież owym Opatom Infułatom, którym to prawo pierwszeństwa na osobne ich prosby nadamy, i Deputowanym Kapituł katedralnych teraz będących.

Po trzecie: Owym pełnoletnim osobom płci męskiej, które się oprócz indygenatu stanu Magnatów lub stanu Rycerskiego, z dziedzicznego posiadania iedney lub więcej włóści tabularnych, od których pierwotnego czystego podatku dominikalnego kwota Siedmiudziesiąt i pięciu Złotych Reniskich w roku 1782 wyznaczoną była, wywioda, a to tym sposobem, aby w tę kwotę ani zaszłego później podwyższenia podatku, ani innych według grosza podatkowego wymierzonych dopłat, ani też żadnych innych dania nie rachować.

Po czwarte: Deputowanym miasta Lwowa.

To prawo nie może z resztą przez Zastępcę lub Pełnomocnika, lecz iedynie tylko przez tych, którym jest nadane, osobiście bydź wykonywanem.

§. 2.) Względem zdolności posiadania dobr tabularnych, i sprzedaży onychże w przypadkach, gdzie przez osoby do posiadania ich niezdolne nabytymi zostały, należy surowo i ściśle zachowywać to, co okólnikiem Naszego Rządu krajowego z dnia 30. Grudnia 1814go

z wyraźnego rozkazu Naszego rozporządzeniem zostało.

§. 3.) Aby Duchowieństwu Naszych Królestw Galicyi i Lodomeryi dać dowód szczególniejszej życzliwości Naszej i poważenia wysokiego powołania jego, uchwaliliśmy, aby obdarzyć je temiż samemi prerogatywami, jakie Duchowieństwu w innych Prowincjach Naszych służą; a przeto stanowimy, aby Współczłonkowie Duchowieństwa tych Królestw w pierwszym paragrafie niniejszego Reskryptu Naszego wyszczególnieni, którzy dotychczas częścią do stanu Magnatów, a częścią do stanu Rycerskiego przyłączonymi byli, na przyszłość stan właściwy i osobny składali.

§. 4.) Ponawiamy zapewnienie przez wielkopomney pamięci Najjaśniejszego Cesarza Józefa Wtórego dane, że, skoro okoliczności pozwolą, większy liczbie miast Królewskich prawa stanowe nadamy. Dopóki się to spełnić nie będzie mogło, mają dwaj Deputowani, których miasto Lwów na Sejm posłać upoważnionem iest, wszystkie miasta Królewskie Naszych Królestw Galicyi i Lodomeryi reprezentować.

§. 5.) W skutku tego przeznaczamy dla Galicyi, tak, jak iuż w innych Prowincjach Naszych ustanowiono, cztery klasy Stanów, a mianowicie stan Duchowny, stan Magnatów, stan Rycerski, i stan Miejski.

§. 6.) Stan Duchowieństwa ma się składać z osób stanu duchownego, w pierwszym paragrafie niniejszego Reskryptu Naszego wymienionych.

Do stanu Magnatów policzamy Xiążąt, Hrabów i Baronów świeckich, inkolat posiadających.

Do klasy stanu Rycerskiego należą wszyscy owi Ziemianie, którzy się ze swiego rodu szlacheckiego, według przepisu w roku 1782 wydanego wywiedli, i immatrykulację w przeciągu terminu wów czas wyznaczonego pozyskali; tudzież owi, których My, albo Poprzednicy Nasi w stan Rycerski łaskawie policzyli, lub których do tego stanu na przyszłość policzymy, nie mający stopniem Rycerskim obdarzone osoby rodu szlacheckiego w całym Cesarstwie Naszem, skoro w Naszych Królestwach Galicyi i Lodomeryi przepisany sposób indygenatu dostąpią i w jenerałnych metrykach stanowych zapisani zostaną.

Do klasy Miast, należy z resztą poprzedniczo miasto Lwów, jak się iuż wyżej powiedziało.

§. 7.) Potwierdzamy wprawdzie prawo pierwszeństwa katedralney Kapituły Lwowskiej

do posyłania na Sejm dwóch Deputowanych, osobnemi pełnomocnictwami opatrzonych. Gdy iednak ci Deputowani za Reprezentantów korporacyi duchowney, szczególnie tylko ieden głos na Seymie mającey, pocztywać bądź mają, przeto ninieyszem oświadczamy, że obadwa ich głosy tylko za ieden liczyć należy. Toż samo rozumie się także i o dwóch Deputowanych miasta Lwowa.

§. 8.) Ponieważ w roku 1783 wydanym został przepis, aby się Kanonicy i inni Dygnitarze duchowni, którzy Biskupami i Arcybiskupami nie są, z prebend opymże należących, a installacyi na też prebendy, i z pozyskanego indygenatu przed Prezesem Stanów wywodzili, przeto ninieyszem oświadczamy, że się toż samo także i o tych Kanonikach rozumie, którzy na Deputowanych Kapituły wybrani zostaną, i jako takowi do Zgromadzenia stanowego dopuszczonymi być zechcą.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Wiadomości zagraniczne.

Brazylia.

W Kraiu tym wybuchnęła rewolucya, o której gazety Londyńskie z dnia 27go Maia donoszą co następuje:

„Fregata Angielska Tigris, zawinęła dnia 24. b. m. do Portsmutu. Z stanowiska wysp pod Wiatrem, a na ostatku z St. Kitts odbyła żeglugę w 43 dniach i przywiezła listy Admirała Harveya do Rządu. Wspomniane listy donoszą o rewolucyi w Brazylji, która się zaczęła w Prowincyi Pernambuco *), a potem rozpostarła się w 6ciu innych Prowincjach, jako to: Rio-Grande, Para, Siara, Marnhan, Pucaba i Tamara. Przyczyną tego buntu była powszechna niechęć, panująca od niejakiego czasu w woysku, milicyi i w Narodzie. Woysko i milicya nie bierały żadney płacy; nie dostawały nawet tego, co do ich utrzymania się koniecznie było potrzebnem; Naród zaś oburzył uciążliwe podatki i konskrypcye, które z wielką surowością dla czynienia zdobyczy w Paraguay i nad rzeką Plata wybierano; pocztywał bowiem Naród takowe zdobycze za przeciwnie swojemu interesowi. Widać, iż Dwór w Rio-Janeiro miał oddawna wiadomość o spisach w północnych okolicach, i słychać było,

*) Jest to stolica Prowincyi Brazylijskiej tegoż nazwiska, i ma 15,000 ludności.

iz w oznaczonym dniu kazano woysku ruszyć na exekucyę do 150 znaczniejszych osób cywilnych i woyskowych, które tym spiskiem kierowały. Trafunek przyspieszył wybuchnienie ułożoney oddawna rewolucyi. Pułkownik pewnego pułku, z niewiadomey przyczyny obwiniał na paradzie jednego ze swoich Oficerów, i nazwał go zdraycą. Ten, należący istocie do spisku, sądził, iż z stał odkryty; poczytał to za hasło do rzezi; dobył więc swojej szpady, i przebił Pułkownika. Uderzono zaraz we dzwony, powstał lud wspólnie z woyskiem, opanował okręty w porcie będące, i zabrał z nich broni i potrzeby wojenne. Szukano wszędzie broni po domach. Włożono ścisłe embargo na wszystkie okręty w porcie; ieden tylko okręt kupiecki Angielski umknął z tamtąd i zawiadził te wiadomości do wysp pod Wiatrem. Wielkorządca w Pernambuco myślał naprzód dać odpór, lecz postrzegł, iż cała potęga, na której mógł polegać, składała się tylko z głównego jego Sztabu. Ustąpił więc do zamku, a nazajutrz musiał się poddać. Nie tknięto ani osoby, ani majątku jego; dano mu czas, aby wyjechał do Rio-Janeiro, dokąd się też udał. Wiśniacy przybywali tłumem do miasta Pernambuco, przejęci zapalem za sprawę, którą, iak się zdaie, bardzo zrzecznie ułożono. Zwołano Kongres, a tymczasem Wydział rządowy, na którego czele stanął P. Martinez, trudnił się interesami. Ogłosił przysłałą Konstytucyę, której zasada było, ażeby te Prowincye miały Rząd podobny do Prowincyi Północno-Amerykańskich. Zapewniono w niej także wolność sumnienia i handlu. Wielki ten wypadek odbył się prawie bez rozlewu krwi, bo tylko w pierwszej chwili powstania, 9 lub 10 osób zginęło.

Listy prywatne, które fregata Tigris przywiozła, dodały, iż powstanie rozpostarło się w całej Brazylii, że Niepodlegli zajęli Bahiã i St. Salvador, i że liczba ich codziennie powiększa. Słychać, iż poruszenie to Ludu pochodzi z ścieśnienia handlu, wyścia woyska Portugalskiego do Monte-Video i szczęśliwego powołzenia powstańców Hiszpańskich w Ameryce południowej.

Okręt kupiecki Angielski umknął z Pernambuco, d. 13. Kwietnia, a zatem w 6 dni po wybuchnieniu buntu; nie mógł więc wiedzieć, czyli podobne zdarzenia zasły w odległych z tamąd miastach St. Salvador i Bahiã; doszła atoli w tej mierze pogłoska do St. Kitts, i innych wysp; okoliczność zaś, iż żalen okręt kupiecki Angielski przez 7 ostatecznych tygodni nie przybył z tamtych portów

do Europy, potwierdza wiadomość o nowych zaburzeniach, które powszechney spokojności zagrożają. Według twierdzenia Londyńskiego Dziennika Times, nie potrzeba się lękać rozruchu w Rio-Janeiro; jest tam bowiem liczna osada złożona z 5ciu lub 6000 woyska Niemieckiego, będącego na z łdzie Portugalskim, a Rząd miejscowy więcej się na nie spuścić może, aniżeli na Portugalczyków.

Ameryka Hiszpańska.

Gazety Angielskie zawierają listy z wyspy S. Krzysztofa pod d. 12. Kwietnia pisane, które między innymi donoszą co następuje:

„R. wolucya w Brazylii będzie mieć ważny wpływ na przyszłe czynności powstańców Hiszpańskich. Królestwa Chili i Peru, i wszystkie inne Kraie nad morzem spokojnem, pragną niepodległości, wyglądając tylko dogodney pory do rzucenia iarżma Europejskiego Rządu. McGregor, który miał znakomite dowództwo nad woyskiem w Wenezueli, udał się z rodziną swoją do północney Ameryki. Znany dobrze Jenerał Humbert, który przed kilkunastu laty wyładował do był Irlandyi, jest teraz na czele pewney liczby emigrantów Francuzkich, i iak słychać, złączył się z powstańcami Nowego Meksyku. Admirał Aury dowodzi eskadrą powstańców w cieśninie Meksykańskiej; Brion ma dowództwo eskadry w Margarycie, a Brown dowodził przed niejakim czasem eskadrą w Buenos-Ayres. Mówią, iż uwolniono okręt Herkules, na którym wzięto Browna, lubo rzeczony okręt uznano w Antigua za dobrą zdobycz. Cztery fregaty Amerykańskie wypłynęły niedawno z Cap Horn na morze południowe czyli spokojne, niybo dla zajęcia wysp Washington w posiadłość, a zapewne dla wspierania tych, którzy do niepodległości wzdychają, i dla zapewnienia tam niejakiego wpływu Rządowi północney Ameryki.“

Donoszą z Buenos-Ayres, iż tameczny Jenerał San Martin odniósł dnia 12. Lutego zupełne zwycięztwo nad woyskiem Królewsko-Hiszpańskiem w Chili. Wielkorządcę Hiszpańskiego Marco del Pont zabrał w niewolę, ustanowił nowy Rząd w St. Jago, i na czele jego postawił Don O'Higginsa.

Hiszpania i Portugalia.

Dwory Austryacki, Rosyjski, Angielski, Francuzki i Pruski, przyjęły na siebie pośrednictwo do załatwienia sporów między Hiszpanią i Rządem Portugalsko-Brazylijskim.

Oto jest ważna Nota, którą Pełnomocnicy rze-
czonych Dworów w tej mierze podali:

Nota Ministrów pośredniczących Dworów
do Margrabiego d'Aguiar, Sekretarza Stanu
Interessów Zagranicznych Króla Jmci Portu-
galsko-Brazylijskiego.

W Paryżu d. 16. Marca 1816.

„Zaledwo nadeszła do Europy wiadomość
o zajęciu części posiadłości nad rzeką Plata
przez wojsko Portugalskie, stała się zaraz
przedmiotem pism urzędowych, które Gabinet
Madrycki podał razem do Dworów Wiedeń-
skiego, Paryżkiego, Londyńskiego, Berlińskiego
i Petersburskiego, protestując się uroczy-
ście przeciwko temu przywłaszczeniu, i
wymagając ich pomocy z powodu tej zaczepki.
Mógłby być podobno Dwór Madrycki uważać
się za mającego prawo użyć natychmiast obron-
nych środków, które Opatrzność w jego ręce
złożyła, i gwałt gwałtem odeprzeć; powodo-
wany atoli duchem umiarkowania i mądrości,
chciał naprzód obrać drogę układów, i mimo
szkod, jakieby z tąd dla zamorskich jego po-
siadłości wyniknąć mogły, wolał raczej udać
się pierwey do pięciu pośredniczących Mocarstw
dla ułatwienia po przyjacielsku zatargów swoich
z Dworem Brazylijskim, i zapobieżenia wojnie,
którey skutki mogłyby byćż zarównu obydwóm
Kraiom szkodliwemi, i naruszyć spokójność w
obydwóm h częściami Świata. Tak szlachetne
posanowienie musiało naturalnie pozyskać po-
chwałę Gabinetów, do których się Dwór Hisz-
pański udał; a Dwory: Austriacki, Francuzki,
Angielski, Pruski i Rossyjski, będące równie
przyciociami Portugalii i Hiszpanii, powo-
dowane chęcią zapobieżenia smutnym wypad-
kom, któreby z terazniejszego stanu rzeczy
wyniknąć mogły, rozważywszy dokładnie spra-
wiedliwe żądania Hiszpanii, zaleciły niżej pod-
pisanym, aby Gabinetowi Portugalskiemu o-
świadczyli: iż przyjęły pośrednictwo, o które
Hiszpania prosiła; iż z prawdziwym żalem i
nie bez zadziwienia widzieli, że nawet w chwili,
kiedy podwójne małżeństwo ściśle łączy
zachodzące już między obydwoma Domami Bra-
ganckim i Burbonów związki familyne, i kie-
dy taki związek powinienby bardziej powięk-
szyć przyjacielskie stosunki obydwóch Kraiów,
Portugalia uderzyła na posiadłości Hiszpańskie
nad rzeką Plata, bez poprzedniego w tej
mierze oświadczenia; iż zasady sprawiedliwo-
ści i słusności, kierujące postępowaniem pię-
ciu Mocarstw, i stały ich zamiar utrzymania ile
możności pokoju, tak wielkimi ofiarami na-
bytego, skłoniły i h do ujęcia się za tą spra-
wą, i zakończenia iey w sposobie, któryby

naywięcey ehęci ich utrzymania spokójności
odpowiadał; iż wspomniane Dwory przewidują,
że spór między Portugalii i Hiszpanią może
ten pokój przerwać i zapalić w Europie woj-
nę, która by nie tylko dla obydwóch Kraiów by-
ła szkodliwą, lecz nawet nadwątlałaby interes
i spokójność innych Mocarstw; iż z tych po-
budek zamiankowane wyżej Dwory przedsię-
wzięły oświadczyć myśl swoją Rządowi Portu-
galskiemu, upraszać go o dostateczne wytłu-
maczenie zamysłów iego, o niezwłoczne uży-
cie przyzwoitych środków dla uprzatniczenia o-
bawy, jaką już napad i go na posiadłości Hisz-
pańsko-Amerykańskie sprawił w Europie, i o
zadesyć uczynienie tak prawom, których się
Hiszpania domaga, iako też zasadom słuszo-
ści i bezstronności, któremi się pośrednicze
Mocarstwa powołują. — Wstąpił w przyjęciu
tak sprawiedliwych żądań, uchylałby wszelką
wątpliwosć o prawdziwych zamiarach Rządu w
Rio-Janeiro. Szkodliwe zaś skutki, które-
by z tąd dla obydwóch części Świata wyniknąć
mogły, spadłyby iedynie na Portugalie, a
Hiszpania, którey mądre i umiarkowane po-
stępowanie cała Europa pochwała, znalazłaby
w słusznosci swei sprawy i pomocy S przy-
merzenia swych dostatecznych sposobów
zaradzenia swoim skargom. — Dopełniając ni-
żej podpisani rozkazu swoich Dworów, mają
zaszczyt zapewnić JW. Margrabiego d'Aguiar
o wysokim swoim szacunku.

(Podpisano) Vincent, Richelieu, Stuart,
Goltz, Pozzo di Borgo.

Królestwo Polskie.

Gazety Warszawskie z dnia 14. Czerwca
zawierają następujący

Rozkaz dzienny
do Wojska Polskiego

W kwartierze główney dnia 25. Maia 1817. r.
w Warszawie. 8. Czer.

Uważałem, że niektórzy Officerowie z
wojska noszą wstążkę białego orderu zwanego
połączenia (de la Reunion). Gdy order ten
nie jest uznanym, przeto z kazuie się nosić go
pod żadnym pozorem, równie iak wstążkę bez
rzeszoney ozdoby. — To samo ma się rozu-
mieć o dawnych orderach Hiszpańskim i West-
falskim.

(Podpisano) Naczelný Wódz,
Konstanty
W. X. R.

Zgodno z Oryginałem:

Generał dyżurny
(Podpisano) Rautenstrauch.